

Russische snoepjes

Vanwege de boycotmaatregelen tegen Rusland kunnen de zeevarenden uit dit land geen gebruik meer maken van het simkaartje in hun mobiele telefoon. Zij lossen dit op door de kaartjes te vervangen door Europese exemplaren. Als havendominee heb ik deze bij mijn bezoeken aan boord van schepen dan ook altijd bij me. Mijn hulp gaat soms nog een stap verder. De zeelieden die regelmatig in Amsterdam komen kunnen mij ten alle tijde vragen om een nieuw tegoed op hun kaartje te zetten. Dit gaat voor mij heel makkelijk met de computer en mijn bankpas. Als het schip in Amsterdam is aangekomen, worden de rekeningen betaald. Natuurlijk is dan de oorlog onderwerp van gesprek. Vaak gaat het over de leugenpraatjes van de regering.

Om zijn dankbaarheid voor mijn hulp te uiten gaf een Russische kapitein mij een plastic zak vol chocolaatjes en snoepjes uit zijn land. Bij een eerder bezoek had ik ze bij het drinken van een kop koffie aangeboden gekregen. Beleefd als ik ben had ik er van gegeten en mij er lovend over uitgelaten. Het was een beetje een leugentje uit beleefdheid, om bestwil.

Bij het schip wat ik daarna bezocht had ik derhalve niet alleen maar simkaartjes maar ook heel veel snoepjes bij me. Het was een oud en groot schip waarvan de eigenaar alleen maar het hoogstnodige eten beschikbaar stelt aan zijn bemanning. In de kantine legde ik een deel van mijn voorraad op een tafel en nodigde ik de bemanning uit ervan te eten.

Toen een zeeman uit de Oekraïne mij vroeg hoe ik aan de snoepjes kwam, wilde ik hem natuurlijk niet vertellen dat ik op een ondankbare manier een cadeau aan het doorgeven was. Ter plekke verzon ik het verhaal dat een Russische kapitein mij gevraagd had deze aan Oekraïense zeevarenden te geven.

Een Oekraïense zeevarende vond deze uitleg zo bijzonder dat ik helemaal op dreef raakte. Ik maakte ervan dat de kapitein had gezegd dat zijn president bommen stuurt en dat hij daarom snoepjes stuurt naar mensen uit de Oekraïne. Dit was voor hem een aanleiding om te vertellen hoe moeilijk hij het heeft. Niet alleen omdat zijn vrouw en kinderen in Polen wonen terwijl hun ouders achtergebleven zijn. Maar ook omdat hij een broer heeft die in het leger zit. Hij vertelde het met emotie en het was duidelijk dat het hem goed deed zijn hart even te luchten.

Hierna besloot ik de snoepjes alleen aan Oekraïense zeelieden uit te delen. Uiteraard met het bijbehorende verhaal erbij. Het brengt steeds weer waardevolle gesprekken op gang. Dat dit met een leugentje gebeurt is natuurlijk niet zo fraai maar ik denk maar dat er rond deze oorlog al zoveel halve waarheden zijn verspreid dat die van mij er nog wel bij kan.

Leon Rasser